

JINÝ SVĚT

Bulletin Občanského sdružení pro podporu a péči o duševně nemocné VOR Jihlava

VOR i přes problémy neskončí

► autor: Eva Vorálková

Jelikož se v posledních týdnech v Centru denních služeb VOR (CDS VOR) objevily mezi klienty dohady o další existenci CDS VOR, požádali jsme o rozhovor na téma další fungování VORu Martinu Příbylovou, odbornou vedoucí sociálních služeb a Evu Kantorovou, vedoucí CDS. **Některé klienty VORu zachvátily obavy, že se skončením evropského projektu od 1. dubna 2013, nebude mít občanské sdružení VOR peníze na další provoz centra, a že se centrum zavře. Co je na tom pravdy?**

M. Příbylová: „Je to jen fáma. VOR se nezavírá. Není to tak, že nejsou peníze na provoz centra. Nejsou peníze na jednu ze služeb, kterou VOR provozuje a tou je sociálně terapeutická dílna (STD) do které patří práce v kavárně, na recepci a úklid. V úterý 19. března 2013 jsme měli jednání na Kraji Vysočina a máme na sociálně terapeutickou dílnu příslibenu malou část peněz. Bude to 2. dubna projednávat krajské zastupitelstvo. Jde o jednu čtvrtinu celkového ročního rozpočtu STD. Jednu čtvrtinu tj. leden až únor máme financovanou ještě z končícího Individuálního projektu. Na provoz STD jsme dostali příspěvek i od magistrátu města Jihlavy, ale pořád to není ani polovina toho, co na provoz této služby potřebujeme. Znamená to, že jsme přistoupili k úsporným opatřením tak, abychom tuto službu mohli zachovat. Budeme na STD dál žádat na Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR (MPSV ČR) odkud jsme letos na tuto službu STD nedostali ani korunu. Budou další jednání a věřím, že se to podaří.“

Budete zavádět nějaká úsporná opatření?

M. Příbylová: „Snažíme se, aby STD fungovalo alespoň v jakémisi úsporném režimu. Jedním z úsporných opatření je, že nebudeme dál prodlužovat pracovní smlouvu panu Jiřímu Práškoví. Zrušíme pracovní úvazek, který na STD je, což je v tuto chvíli největší náklad, který na STD je. Určitě

se budeme snažit nerozhazovat. Nebudeme dělat některé nákupy, zrušíme i další vzdělávání, které k této službě normálně patří. Máme teď krizový plán, který znamená, že práci na vedení lidí STD rozdělíme mezi ostatní zaměstnance centra, abychom tuto službu nemuseli zavřít.“

Může se stát, že klienti budou pracovat na STD, tzn. v kavárně, recepci a úklidu, zadarmo, že na to nebudou peníze?

M. Příbylová: „To se může stát. Zatím jedeme v udržovacím režimu a další rozhodování nás čeká. Jsme jedna z mála organizací, která má celou dobu tuto službu placenou. Jednou z variant,

kteřou zvažujeme je vytvoření chráněných pracovních míst ve spolupráci s úřadem práce. Tam by bylo možné tyto lidi platit. Na STD máme v současnosti čtvrtinu peněz. Myslím, že v tom jak to bude fungovat dál, budeme muset mít jasno do konce června.“

Jak se finanční problém s STD bude týkat klientů?

M. Příbylová: „Ve středu 20. března proběhla informační schůzka s lidmi, kteří na STD pracují. Snažili jsme se s klienty domluvit na tom, co je potřeba udělat, aby tato služba fungovala. Samozřejmě, to že když tady chybí celý jeden úvazek, někde se to projevit musí. My se teď dostáváme do situace, kdy je velmi těžké zajistit provoz ve chvíli, kdy jeden z pracovníků onemocní. Pracovníci, kteří převzali část povinností Jirky Práška, dělají tuto práci navíc, nad rámec své pracovní smlouvy a bez nároku na odměnu. Jen proto, že jim jde o společnou věc.“

Padlo něco zásadního na zasedání rady VORu v pondělí 18. března?

M. Příbylová: „Byl tam schválen deficitní rozpočet, který na letošní rok máme, a předložili jsme plán toho, jak služby udržet i s deficitním rozpočtem. Chybí zatím zhruba polovina peněz na službu STD. Do konce června by měla i STD fungovat jako doposud. Na radě VORu proběhlo i schválení zrušení pracovního místa na STD do té doby, než získáme další finance.“

E. Kantorová: „I kraj má zájem jednat s MPSV ČR, abychom peníze dostali, protože tam je podmínka udržitelnosti služby. Teď nejsou peníze na letošek, ale Kraj Vysočina a pan radní Krčál už přemýšlejí, co bude příští rok. Není to jen naše sna-

Ročník XIII, číslo 2

3. dubna 2013

Uvnitř tohoto vydání:

Práce pro zdrav. postižené.	2
Nový led v Jihlavě.	2
Z velké cestovatelky, velkou vlastenkou.	3
Sbohem a šáteček	4
Jak je to s kouřením elektronické cigarety.	4
Vernisáž kreseb Evy Vorálkové.	5
Rej masek ve Vrak Baru	5
Pohádky z pera Šárky Beranové.	6
Film „Čistá duše“	7
Tabák nebo elektronická cigareta?	7

ha. Všechny tyto finanční problémy se odvíjejí od celkové politické a ekonomické situace v republice. Musím říct, že VOR je na tom ještě relativně dobře.“

Jak vypadá finanční situace u dalších služeb VORu – sociální rehabilitace a chráněného bydlení?

Pokračování na straně 8

Jak mohou pracovat těžce zdravotně postižení lidé pomáhat zvládnout evropský projekt

Zdroj: www.helpnet.cz

Ergodiagnostika, tedy podrobné vyšetření osob s těžším zdravotním postižením s cílem zjistit pracovní předpoklady handicapovaných, bude dostupnější. A to díky finanční podpoře z Evropského sociálního fondu a ministerstva práce a sociálních věcí. Během dvou let v České republice vznikne sedm nových ergodiagnostických pracovišť. Díky nim se lidé dozví, jaké zaměstnání je pro ně vhodné, včetně doporučené délky pracovní doby.

Přibližně každý desátý občan České republiky se potýká se zdravotním postižením, které mu v různé míře komplikuje vstup nebo dlouhodobé udržení se na pracovním trhu. Od roku 2004 zákon stanovuje právo těchto lidí požádat Úřad práce ČR o pomoc při překonání zdravotní bariéry prostřednictvím tzv. „pracovní rehabilitace“.

Jedná se o specifický nástroj aktivní politiky zaměstnanosti. V rámci této pomoci si lidé mohou nechat odborně

posoudit funkční pracovní potenciál prostřednictvím tzv. „ergodiagnostického vyšetření“. Vyšetření provádí specializované zdravotnické zařízení, které v součinnosti s Úřadem práce ČR zhodnotí a následně vypracuje doporučení pro pracovní uplatnění, tzv. pozitivní pracovní rekomandaci. Zjednodušeně řečeno – klient získá podrobnou informaci o tom, co s ohledem na svůj zdravotní stav dělat může, nikoliv pouze to, co nesmí.

Ergodiagnostika je diagnostika psychosensomotorických funkcí k možnosti zaměstnání. Provádí ji individuální interprofesionální rehabilitační tým ve složení: lékař, fyzioterapeut, ergoterapeut, psycholog, logoped, zdravotní sestra, speciální pedagog event. protetik. Tým určuje obecné funkční schopnosti k práci a facilitující prostředky, pomůcky, které jsou nezbytné k zařazení do zaměstnání.

Před ukončením ergodiagnostiky se tvoří závěrečná zpráva na základě rehabilitační konference všech členů týmu. Závěrečná práce se poskytuje i Úřadu práce ČR, který v návaznosti na tyto závěry sestavuje v součinnosti se žadatelem o pracovní rehabilitaci individuální plán pracovní rehabilitace.

V letech 2004 – 2008 vzniklo v České republice díky projektu Rehabilitace – aktivace – práce (RAP) prvních šest ergodiagnostických pracovišť. Pouze pro srovnání uvedme, že v sousedním Německu mohou občané s disabilitou využívat těchto služeb ve více než 300 zařízeních. Více informací na jdete na www.pracovnirehabilitace.cz.

Nový led si první víkend vyzkoušelo 1 700 lidí

► autor: Eva Vorálková

Asi 1 700 lidí si přišlo o prvním březnovém víkendu zabruslit do zimáčku – nové haly Veřejného sportoviště pro lední sporty v Tyršově ulici v Jihlavě. Provoz byl slavnostně zahájen v pátek 1. Března 2013. Hala bude sloužit především pro bruslení veřejnosti, škol a tréninky hokeje a krasobruslení.

Objekt zároveň disponuje podzemním parkovištěm pro 67 aut. „Z průzkumu zájmu o ledovou plochu, který jsme nechali provést asi před pěti lety, vyšlo, že je zde zájem, který by naplnil tři ledové plochy,“ vysvětlil jeden z hlavních motivů pro stavbu druhé ledové plochy v krajském městě primátor města Jihlavy Jaroslav Vymazal. „Tato akce se rodila těžce, nakonec je z toho takové nádherné dítě,“ pronesl na slavnostním zahájení hejtman Kraje Vysočina Jiří Běhounek.

Provozovatelem sportoviště bude HC Dukla v čele s jednatelem Bedřichem Ščerbánem. Rozpis ledu a tudíž i hodiny bruslení pro veřejnost jsou k dispozici na www.hcdukla.cz. Pro bruslení veřejnosti bude nově sloužit pouze nová hala a to i ve všední dny v odpoledních hodinách.

Stavba zimáčku začala 11. 11. 2011 a celkové náklady se vyšplhaly na 190,6 milionů korun. V hale je divácká galerie pro 96 stojících osob. Úpravu ledu zajišťuje nová rolba. Sportoviště je vybudováno v bezprostředním sousedství Horáckého zimního stadionu na ploše někdejší venkovní ledové plochy, která dočasně sloužila i jako parkoviště. Ulice Tyršova stejně jako před začátkem stavby zůstává jednosměrná, z výjezdu z nových podzemních garáží je však možné se do Tolstého ulice vrátit.. Střecha haly bude porostlá zelení.

Slavnost Kouzelného klíče

► autor: Hana Korbičková

V psychiatrické léčebně v Opavě se 28. 3. 2013 uskutečnilo vyhlášení vítězů 8. ročníku literární soutěže pro pacienty a zaměstnance psychiatrických zařízení v České a Slovenské republice. Smyslem pořádání Kouzelného klíče je přispět k destigmatizaci

oboru psychiatrie a duševně nemocných. Umožnit co nejširší veřejnosti vidět pacienty jinými očima, umožnit lidem poznat, co duševně nemocní dokáží, že mnohdy umělecké ztvárnění jejich prací vypovídá o neuvěřitelném talentu, který by jim mnohdy mohl „normální“ člověk závidět.

Tuto soutěž podporuje i společnost ViPharm, jejíž pomocí je možné uskutečnit tisk sborníku autorských literárních prací a ocenit vítěze. Do soutěže Kouzelný klíč se z o. s. VOR se svojí prózou přihlásil Martin Martínek a s poezií Hana Korbičková. Výsledky soutěže nebyly v den závěrky tohoto časopisu ještě známy.

Sehnat si poctivou práci je k nezaplacení

► autor: Ondřej Souček

Asi každý viděl inzerát na domácí práci znějící například: Plnění obálek od 4,90 Kč za kus! Obdržené obálky naplníte propagačním materiálem naší firmy a nezapomenuté vložíte do balíku (můžete použít stejný, ve kterém Vám dorazil materiál), který nám zašlete zpět doporučenou zásilkou na korespondenční adresu naší firmy. Poštovné propláčíme a smluvně garantujeme odběr naplněných obálek. Váš měsíční výdělek bude činit 11.880,-Kč!. Podle mě je to vyložené podvod, protože za vaši registraci chtějí zaplatit řádově několik set korun.

Já jsem asi rok pracoval pro jednu firmu jako redaktor, což byla poctivá domácí práce. Po čase ovšem zaměstnavateli došly peníze na výplatu, tak mě propustili. Nechtěl jsem být bez zaměstnání, a proto jsem si tedy podal inzerát, že hledám práci na dvou inzertních serverech.

Z devadesáti procent to byly nabídky typu přijímání reklamních emailů, nebo že za pár minut denně vám zaplatí několik tisíc korun.

Po nějaké době jsem odpověděl na nabídku telefonního operátora na smlouvu. Tak jsem si řekl, že to zkusím, protože peníze jsou potřeba. Věděl jsem tak trochu do čeho jdu. Je to v podstatě otravování lidí po telefonu a nabízení různých služeb či výrobků. V tomto případě šlo o nabízení kancelářských potřeb (propisky, tužky, bločky, pohlednice a jiné) s obrázky malovanými hendikepovanými lidmi.

Pokračování na straně 8

Z velké cestovatelky velkou vlastenkou

► autor: Hana Korbičková

Vážná nemoc může přijít kdykoli. Když si dá trochu načas, může člověk stihnout procestovat téměř půlku světa, tak jako Jana.

Jana (34) začala cestovat, když jí bylo 19 let. Odjela na dva roky do Anglie pracovat jako au pair a studovat angličtinu. „Jela jsem tam v roce 1997, vydělala jsem si nějaké peníze, které se mi pak hodily na můj další cíl: pobyt za „velkou louží“ Ameriku,“ vypráví Jana. Nejdřív pracovala jako vedoucí na Camp America, což byl kemp pro mentálně postižené děti a pro děti ze slabých sociálních vrstev, často vychovávaných ulic. Byly to děti z New Yorku, pro něž byl toto jediný způsob, jak se dostat do přírody. Pobyt v kempu měla placený agenturou, která ho pořádala. Práce to byla velmi náročná a Jana po dvou měsících zkolabovala vyčerpáním. Byla plačtivá a strašně unavená, ale nijak se nezačala léčit. Jen pomocí léků na spaní to časem přišlo.

„Kdo prošel léčbou v Americe, musí si pak hodně vážit zdravotnictví tady v Česku. V Americe jsem také řešila nějaké své zdravotní potíže a tam je to hodně tvrdý. Tam když člověk nemá zdravotní pojistku, tak prakticky nemá na žádnou péči nárok. Veškerá léčba a hospitalizace je strašně drahá. Je to pak řádově v desetitisících a stotisících dolarů. To si Čech neumí ani představit.“

S životním partnerem na cestách po Americe

Její kamarád, který pracoval v Chicagu, ji seznámil s jejím budoucím mužem – Čechem. Po skončení kempu se spolu rozhodli dále v Americe zůstat. „Pět let jsem dělala nanny (chůvu) a další dva roky jsem pomáhala manželovi, který si našel práci jako malíř – natěrač,“ říká mladá žena o způsobu své obživy a šetření peněz na další cesty, které následovaly. „V té době jsme procestovali celou Severní, Střední a Jižní Ameriku. V Bolívii a Paraguaji jsme žili mezi Indiány, kteří pracovali na kávových plantážích, a kteří ve volném čase vytvářeli nádherné barevné výšivky

s přírodními motivy na černém podkladě. Viděli jsme krásnou krajinu, ale také tvrdé podmínky chudých lidí, kteří žili v obrovské bídě. Na druhou stranu žili v každé zemi i nesmírně bohatí lidé v přepychu za vysokými zdmi. Chudých bylo ale nesrovnatelně víc.“ Janu a jejího muže naštěstí na jejich cestách nepostihly žádné úrazy ani vážnější zdravotní potíže, ale to bylo tím, že měli velké štěstí a také tím, že byli dost opatrní. Třeba nikdy nepili vodu z kohoutku nebo z nějakých podezřelých zdrojů, ale pouze balenou. I když ta je tam poměrně dost drahá. Ale pro ně to bylo nezbytností.

Poznali chudobu jihovýchodní Asie

Když se vrátili z Ameriky domů, viděli film Milionář z chatrče. Byl to film o Indii, který ukazoval drsný a krutý život, který tam v některých oblastech panuje. Byl pro ně inspirací na další cestu. Odletěli do jihovýchodní Asie, kterou si oba zamilovali. Nejdřív procestovali Barmu, Nepál, Srí Lanku, Indonésii, Vietnam a další státy, ale především již zmiňovanou Indii. „Jen na Bangladéš jsme si netroufli, ten je jen pro silné povahy. Je to hodně zalidněná země, která hodně trpí povodněmi, při kterých pravidelně zahyne spousta lidí,“ varuje Jana.

Tvrdý život v Indii

Silným zážitkem pro ně byla Indie. „Tam si člověk teprve uvědomí, jak je malý, jak málo znamená lidský život a jak málo práv tam obyčejní lidé mají. Tam člověk dostane právo na život tím, že se narodí, ale pak už je to na něm. V zemích třetího světa většina lidí nemá žádné zdravotní pojištění, takže například když v Indii chudý člověk onemocní a nepomůže mu jóga nebo léčitelé, tak končí,“ objasňuje Jana tvrdé podmínky z druhé strany světa. „Třeba duševní choroby se tam prakticky vůbec neřeší. Jsi nemocný? Porad si sám. Teprve tam si člověk uvědomí, jak se tady v Česku máme dobře, a upraví si hodnoty. V Čechách je v nemocnicích o lidi většinou dobře postaráno.“

Velký zážitek pro Evropana a Američana je ve Varanasi, kde hinduisté páli na břehu řeky Gangy těla zemřelých. Kdo zemře ve Varanasi, jde přímo do nebe. Vymaní se

z koloběhu reinkarnace, kdy se duše vrací na svět v jiném lidském nebo zvířecím těle nebo i jako rostlina. Některé lidi ale nespalují, např. těhotné ženy, děti a Svaté muže pouští po řece bez kremace jsou to čisté duše. Stejně tak lidi zemřelé na lepru nebo kousnutí kobrou.

Splynutí s domorodci

„Indie je také zemí barev, které se uplatňují hlavně na oděvu žen – sárí,“ vzpomíná Jana. „Já a manžel nejsme klasičtí turisté. My jsme všude cestovali jen s batůžkem. Vždycky jsme se snažili maximálně splynout s místním obyvatelstvem. Ubytovali jsme se v rodinných hotýlcích a stravovali jsme se s ostatními na ulici. Někdy jsme si najali z místních lidí průvodce, aby nám ukázal jejich město, aby nám vyprávěl o významných stavbách a památkách. I z toho jsme měli radost, že své peníze dáváme místním lidem a ne hotelům, které vlastní zahraniční investoři. Snažili jsme se dostat do blízkosti domorodých obyvatel, abychom poznali jejich život a tradice. A oni zas byli šťastní, že hostí bělochy, protože je třeba ještě nikdy neviděli,“ popisuje Jana způsob jejich „dovolené“.

Cestování versus vlastenectví

Na svých cestách po světě potkali Jana a její muž české emigranty v Austrálii, USA, Kanadě, kteří si za oceánem hledali svůj nový domov. Zjistili od nich i to, jak pro ně bylo těžké, když emigrovali a nemohli se vrátit zpátky. „Dřív byla emigrace a hotovo. Zavřela se brána. Teď je to jinak. Brána zůstává otevřená a Češi, když vycestují, tak se většinou vrací a chtějí se vracet. Takovou branou do světa je třeba i letiště. Třeba to v Praze, které bylo nedávno pojmenováno: Letiště Václava Havla. Jsem na to hrdá! Je to stejné jako když mají v Americe letiště J. F. Kennedyho,“ svěruje se Jana. „Člověk musí hledat krásu kolem sebe a já říkám: všude dobře – doma nejlíp. Teď vidím, jak krásná tu máme města např. Olomouc, Telč, Český Krumlov, Lednicko-Valtický areál a především Prahu, kterou i cizinci považují za jedno z nejkrásnějších měst na světě. Musíme si vážit toho, co naši předci vybudovali,“ vyznává se Jana ze svého přesvědčení.

Ohlásila se vážná nemoc

„Bohužel člověk někdy nezná míru a z množství práce i cestování jsem se znovu zhroutila. Diagnostikovali mi bipolární poruchu. Mám velké výkyvy nálad. Jednou jsem dole jednou nahoře. Naštěstí medicína, která mi byla předepsána, mi pomáhá tyto výkyvy zmírnit. Nemoc mě donutila se zastavit. Teď už nemám takovou potřebu cestovat. Uvědomila jsem si, jak se mi tady v Čechách líbí.“ Dítě a studium

Před rokem se Janě splnilo přání, začala dálkově studovat VŠ polytechnickou – obor cestovní ruch. V budoucnu by chtěla

Pokračování na stráně 8

Sbohem a šáteček

► autor: Eva Řídká

Před půldruhým rokem jsem řešila otázku: „Proč žít a kde“? Celý svět byl proti mně, život neměl smysl. Shodou okolností mi z nebe spadl byt ve VORu. „Ale co tam budu dělat? Nikoho tam neznám.... No, nic vezmu to a prodloužím si život o dva roky“.

Začala jsem chodit na terapie a viděla jsem, že se tady všichni znají a žijí svůj život. Viděla jsem, jak je možné žít naplno, i když mám handicap.

Pomalu ubíhal čas a z ničeho nic jsem se začala cítit součástí této rodiny. Je to moc povzbuzující vidět co všechno se dá dosáhnout i přes to, že nejsme normální.

Nebudu jmenovat, abych někoho neopomněla. Prostě moc děkuju všem, s kým jsem se potkala tady ve VORu. Myslím si, že i moje děti by vám poděkovaly, že jste mě vrátili do života.

Nyní odcházím z bydlení, aby tu mohli pomoci zase někomu jinému. Ale chtěla bych sem stále

jezdit. Nikdy jsem neměla tak velkou rodinu díky vám všem !!!

Jak je to s kouřením elektronické cigarety?

► autor: Martina Příbylová

Při školení pracovníků STD v bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci padla otázka na kouření elektronické cigarety. Vztahuje se zákaz kouření v budově na používání elektronické cigarety? Je možné kouření elektronické cigarety stran zaměstnavatele zakázat? Jsou výpary z elektronické cigarety škodlivé pro okolí?

Pátrali jsme po odpovědi na tyto otázky a našli jsme tyto informace:

„Elektronická cigareta nemá s kouřením tabáku jako takového nic společného. Obsahuje aerosolové částice, které navozují chuť

pravé cigarety, ale nejde o cigaretu a nedochází ke spalování tudíž ani k vytváření kouře. Kromě elektronické cigarety ještě existují další výrobky určené k odnaučení kouření jako např. Nicorette náplast, Nicorette žvýkačky nebo Nicorette bonbóny.

. Elektronickou cigaretu nemůžete zakázat. To je stejné, jako byste zakázali zaměstnanci, aby žvýkal žvýkačku nebo nosil na těle Nicorette náplast. Do osobních práv zaměstnance nemůže zaměstnavatel zasahovat. Zaměstnavatel může zaměstnance omezovat pouze tehdy, když je to nezbytné z důvodu zajištění jeho bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Přehled kulturních akcí v Jihlavě

Pokračování na straně 8

Horácké divadlo Jihlava

2.4.	út	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna H
3.4.	st	19:00	Marie Stuartovna	velká scéna D
4.4.	čt	12:00	Naši furianti	zájezd Kulturní dům; Skuteč
4.4.	čt	19:00	Naši furianti	zájezd Kulturní dům; Skuteč
5.4.	pá	17:00	Tučňáci na arše	malá scéna PREMIÉRA
6.4.	so	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna E
8.4.	po	09:00	Trpaslíci a Sněhurka	malá scéna
8.4.	po	10:30	Trpaslíci a Sněhurka	malá scéna
9.4.	út	17:00	Muž z La Manchy	velká scéna Š
10.4.	st	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna KV
11.4.	čt	19:00	Marie Stuartovna	velká scéna T
12.4.	pá	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna K
13.4.	so	19:30	Ostře sledované vlaky	malá scéna
15.4.	po	10:00	Alenka v říši za zrcadlem	velká scéna
16.4.	út	19:00	Přelet nad kukaččím hnízdem	velká scéna
17.4.	st	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna O
18.4.	čt	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna U
19.4.	pá	19:00	Marie Stuartovna	velká scéna R
20.4.	so	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna B
22.4.	po	17:00	Tučňáci na arše	malá scéna
23.4.	út	17:00	Zpívání v dešti	velká scéna
25.4.	čt	10:00	Alenka v říši za zrcadlem	velká scéna
26.4.	pá	19:00	Muž z La Manchy	velká scéna C
27.4.	so	09:30	O perníkové chaloupce	malá scéna PREMIÉRA
27.4.	so	11:00	O perníkové chaloupce	malá scéna
29.4.	po	09:00	O perníkové chaloupce	malá scéna
29.4.	po	10:30	O perníkové chaloupce	malá scéna
30.4.	út	17:00	Muž z La Manchy	velká scéna M

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

Nekonečné perspektivy Krajina a veduty 19. století ze sbírky Patrika Šimona

7. 2. - 28. 4. 2013

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10
Jihlava

DKO Jihlava	
Duben	
čtvrtek 4. dubna	Hana a Petr Ulrychovi
	<i>divadelní sál v 19:00</i>
	Vstupné: 280 Kč
Květen	
neděle 12. května	Giuseppe Verdi: AIDA
	<i>divadelní sál v 18.00</i>
	Vstupné: 260 Kč, děti do 15 let 130 Kč

Kino Dukla

Báječný hotel Marigold

Režie: John Madden
Maggie Smith, Bill Nighy, Bill Nighy, Dev Patel
Premiéra: 19. duben 2012
Délka: 124 minut

Vernisáž kreseb Evy Vorálkové

► autor: Hana Korbičková

Ač naši kavárnu ve VORu zdobí vkusné fotografie s tematikou kávy, jednoho dne je nahradily portréty kreslené tužkou od Evy Vorálkové. Ve středu 13. 2. 2013 se tak konala vernisáž, ale už od pondělí jsme mohli její tvorbu obdivovat. Výstavu nazvala Ženy, protože všechna její vystavená díla jsou portréty žen různého věku – od mladých krásných, jemných, přes ženy zralé, některé s dramatickým či vášnivým výrazem ve tváři až po dvě stařenky, kterým čas vepsal do tváří krajky vrásek. Eva nám připravila dobré pohostění a po zahájení vernisáže nás se svojí tvorbou seznámila. Vysvětlila, proč kreslí právě ženy a jak s malováním a kresbou jako laik začínala. Není tajemstvím, že se věnuje i dalším technikám, např. olejomalbě nebo kresbě pastelem či uhlem. Všichni jsme její umění ocenili, protože její portréty na nás působily velmi profesionálním dojmem.

Každou chvíli je vidět někoho, kdo se u vystavených obrazů zastaví a dlouze si je prohlíží. Výstava velmi zaujala a zdá se, že nebude poslední. Už se hlásí další klienti, kteří se inspirovali, aby mohli i oni potěšit ostatní svojí tvorbou. Výstava nádherných kreseb Evy Vorálkové se tak stala první vlašťovkou. Potrvá v kavárně celý měsíc. Kdo byste měl zájem o zhlédnutí dalších obrazů, které Eva namalovala, můžete je vidět na webových stránkách www.lidemezilidmi.cz v rubrice ART BRUT.

Rej masek ve Vrak baru

► autor: Hana Korbičková

Masopust sotva začal, ale pěvecký kroužek „Prášek band“ už pečlivě zkoušel písničky skupiny „Šlapeto“, kterými zahájil 1. března 2013 v odpoledních hodinách maškarní bál ve Vrak baru. Mohli jsme vidět, že účinkující byli oděni v retro kostýmech korespondujících s dobou staré Prahy za 1. republiky. Svým projevem, choreografií a nasazením diváky zaujali a potěšili, takže se jim dostalo zaslouženého potlesku. A jak to bylo s občerstvením? Osvědčilo se, že ne úplně povinnou vstupenkou na ples je krabice „něčeho dobrého“ a o pitný režim se postarali opět zaměstnanci VORu. Hodně energie jsme vložili do tance, vždyť D'j hrál hity současné i ty, které již můžeme zařadit mezi evergreeny. A že to byl ples maškarní,

bylo poznat na první pohled. Pracovníci VORu se přestrojili za pastelky KOH-I-NOOR.

Mezi maskami nechyběl například zpěvák Boney M, pirát, několik krasavic s různobarevnými parukami, šenkýřka, hospodyně, sultánka, Pipi dlouhá punčocha, madam ze „šantánu“ atd. Ples trval sice jen tři hodiny, ale všichni jsme si ho pořádně

užili. Každopádně se klientům VORu, jejich rodinným příslušníkům i zaměstnancům tento předjarní počín vydařil a také líbil.

Škoda jen, že pěvecký kroužek vystupoval naposledy se svým vedoucím Jiřím Práškem, kterému v o. s. VOR skončila 31. 3. 2013 pracovní smlouva.

VOROVINY

VTIPY

Dva policajti jsou na obchůzce a jeden povídá: "Viš, Franto, co je nového? Zrušili finanční úřad." "Ale neblázní, to není možné." "No jo, člověče, už je to tak. Dostal jsem od nich dopis a bylo v něm napsáno Poslední upomínka."

Pan se ptá blondýnky: "Byli jste už na Štrbském plese?" "Ne, my chodíme na hasičský..."

Blondýna listuje telefonním seznamem: "Novák, Novák, Novák... Teda, to je neuvěřitelný kolik ten člověk může mít telefonů!"

Chlapi dostali mimořádné prémie a rozmyslí se, co s nimi: "Hodíme mincí, když padne panna, jdeme do hospody. Když orel, jdeme do veřejného domu. Když zůstane na hraně, koupíme nějakou drobnost domů a když zůstane viset ve vzduchu, dáme prémie manželkám!"

Víte co je to ropucha a deset žabiček? Tchně větší záclony!

BLEŠÍ TRH

VE „VORU“

Komenského 36a, JIHLAVA

Kdy? 18.4.2013

Otevírací doba: 10:00 – 14:00 hod.
(Otevírací doba pro prodejce od 9:30 hod.)

Prodejce – z řad klientů VORU – kapacita 15 prodávajících, je třeba se nahlásit a domluvit!

Provozní řád:

- každý prodejce prodává zboží na vlastní zodpovědnost, za své vlastní ceny
- prodejce je povinen udržovat pořádek a čistotu
- prodávat se může např.: kosmetika, sbírky, ošacení, knihy, hračky, keramika, doplňky, předměty vlastní výroby, apod.
- zákaz prodeje drog, alkoholu, pornografie a erotických pomůcek, zbraní, nábytku, jídla, nadměrných předmětů, kopírované CD a DVD
- prodejce si vše po skončení trhu uklidí a odnese z Voru !!!

Co je bleší trh?

Podle původního významu je bleší trh trhem, kde lidé mohou prodat své použité, ale čisté věci. Označení bleší trh pochází ze středověku, kdy knižce nebo panovník přenechal darem oblečení prostému lidu. Jakmile se toto oblečení dostalo mezi lid, mohlo se s ním obchodovat a tím i leckterá blecha novou obětí.

Pohádečka o Kájovi z punčochy

► autor: Šárka Beranová

Poudám vám já tu pohádku, a ejhle co se nestalo. Na buku tam za vesnicí přímo uprostřed pole visela na jedné větvi taková rozdrbaná punčocha. Byla celá potrháná špinavá a pruhovaná. Koukaly vám z ní nitě. To byste teda koukali. A kde se vzal, tu se vzal, vánek Janek a punčochu vesele rozhoupal.

A ejhle to neměl dělat. Páč se z punčochy ozval takový vřískot, že jsem si děti musela zacpat uši, abych to neslyšela, a pak to začalo. No nevěřila jsem vlastním očím, co to bylo. Z děravé punčochy se začala soukat jedna noha, druhá noha, pak zadeček, pak tělíčko, pak jedna ruka, druhá ruka a nakonec střapatá hlava jednoho uličníka a ten se začal na celé kolo chichotat a vřískat a dupal po větvi, až větev rupla a milý zlatý Kája Punčocha se začal válet po zemi i s tou svojí punčochou.

A jak se tak válel po zemi, tak se rozčilil a že to tak nenechá. A začal milý vítr honit. Jenomže vánek Janek šup sem šup tam a kde nic tu nic. Kája se zkrátka naštvál, a že se na to vykašle. Vzal punčochu na klacek a štrádoval si to pěkně do vršku, až punčochu zase zavěsil, schouil se zpátky do ní a pokračoval ve spánku, jak dudek a zazvonil zvonec a milý Kája tam tluče špačky dodnes.

Pohádečka o Kájovi a Šáje

► autor: Šárka Beranová

To Vám poudám milé děti, tak se hezky usadte a pozorně poslouchejte. Poudám vam já tu pohádku, a než usnete, možná se dozvíte i konec:).

Pohádka začíná: To vám jednou takhle v lese spadla šiška ze stromu a bylo to. Z šišky se vylíhla taková střapatá holčička, a že prý si bude říkat Šája, prý se jí o tom zdálo či co.

A co ta Šája ne a ne, začala se drápat škrabat na pařez, že se bude slunit na pařízku, bude se ovívat lopuchem a pít jeho šťávu s rosou.

No, to vám bylo pošušňáníčko, tak si vlezla na pařez a přesně to tak udělala. Ale ejhle co se nestalo. Leží, leží a v tu chvíli pic pic pic.... Šája otevřela jedno oko a za chvíli druhé, ale to už nevydržela a koukala tam na horu a nevěřila svým očím. Cože to tam bylo nebo co se tam dělo?

No tam úplně na hoře na smrku byl takový zrzavý pihatý usmívající se od ucha k uchu hošík a celý se na Šáju smál, házel po ní semínka z šišek, že prý aby nezaspala.

A Šája mu povídá: „Hele chlapečku, drzounku, co Ty se máš co starat o mě a vůbec jak Ti říkají? A kde ses tu vzal?“ A chlapeček na ní spiklenecky zamrkal a poví-

dá: „No co, říkají mi Kája Pája Punčocha a vzal jsem se tu přímo z nebe. Spadl jsem z něj, no co.“

Šája se zamračila a povídá: „To si říkej vrabcům na střeše, a ne mě!“ Rozlítla se a už se chtěla sunout z pařezu, Ale Kája Pája Punčocha ji zastavil a povídá: „Tak se hned nečerti a neutíkej hned. Jsem Kája Pája Punčocha a narodil jsem se v Punčoše a pocházím z Punčochového království tady od vedle. A my máme dnes Ponožkovou párty tak hledám parťačku do dvojice.“

A vytáhl ze zašmudlané kapsy tak krásný růžový podkolenky že z toho milá Šája roz-tála a bylo. Začala se smát a povídá: „Tak počkej, já se převleču.“ A než se Kája Pája Punčocha nadál, Šája měla na sobě růžový šatečky, natáhla si podkoleničky, načančala boty, a bylo vymalováno do růžova. Zazvonil zvonec a Šája s Kájou paří na Ponožkové párty dodnes..

Z pohádky do pohádky aneb O nemocné královně

► autor: Šárka Beranová

Bylo nebylo

Za černými lesy, za vysokými kopci

Na rozkvetlé louce stál hrad

A zněj se ozývalo: „Ách...“

To nemocná královna vzdychala z pápeřin.

Na stole vedle postele s nebesy stál heřmánekový čaj.
Tu se královna napila, aby prášek se smutkem zapila.

Král skákal kolem ní,
Připravoval jí obklady, které dal na čelo,
Aby se královně ulevilo.

Pak šli společně spát.

A co se stalo druhý den?

Už se z královnin komnat neozývá „Ách“,
Královna jak se včera napila a prášek heřmánekovým čajem zapila,
Obklad jak měla na čele,

Druhý den uzdravena mohla zas zpívat vesele.

A pan král se radoval,

Všech dvanáct dcer zavolal.

Uspořádal bál

Na počest uzdravení královny.

Tančilo se vesele, jedlo, pilo, hodovalo,
Aby se uzdravení královny pořádně oslavilo.

Zazvonil zvonec a pohádky je už zas konec.

Jarní básničky

Zdroj: internet

Proč

Kdo chce znát, jak kytky voní,
ten se musí předklonit.
Kdo se jaru nepokloní,
bude z něho škarohlíd.

Včelky bzučí kolem stromů,
prohlédnou si každý květ,
pak na chvilku letí domů,
za chvilku se vrátí zpět.

Proč to včelky dělají?
Proč do květů koukají?
Třešní bude plný stůl,
meu bude plný úl.

Tráva

Tráva je moc unavená
od dlouhého stání,
chtěla by si odpočinout
v něžném kolébání. že jsem ráda na světě,
pohoupej mě, milý větře,
aspoň malinko-
-moc mě z toho stání
bolí kolínko.

Náruč kvítí

nesu, nesu náruč kvítí,
trhal jsem je všechna sám.
pro koho mi očka svítí?
Až je mojích z nejmilejších
mamince dám.

Pampeliška

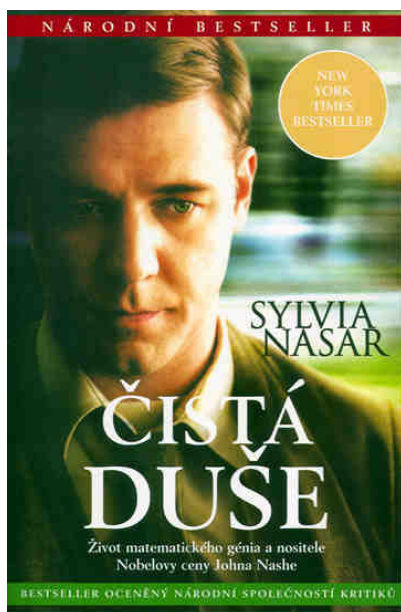
když jsem potkal pampelišku,
měla slzy na krajíčku.
Řekni lidem, prosím tě,
ať se na mě podívají,
ale ať mě netrhají,
ať je ten hezký svět,
ještě hezčí o můj květ.

FILM

Čistá duše

Film je inspirovaný autentickým životním příběhem Johna Forbese Nashe ml., nositele Nobelovy ceny za ekonomii. V roce 1947 byl John přijat na prominentní univerzitu v Princetonu s pověstí zcela mimořádně talentovaného matematika. Nepodobá se svým vrstevníkům. Neúčastní se jejich zábav, žije ve vlastním, uzavřeném světě a dokonce nechodí ani na přednášky.

Je doslova posedlý touhou po objevu "originální myšlenky". Nalezne ji a vysokou školu opouští jako vědec, který svojí matematickou teorií doslova převrátil naruby ekonomické teze, považované uplynulých sto let za neměnné. Získá skvělé postavení, ožení se, založí rodinu...

Jednoho dne si ovšem i jeho žena Alicia musí připustit, že to, co bylo až dosud u Johna považováno za podivinství, je závažnou psychickou chorobou. Léčba je složitá a zdoluhavá, protože pacient odmítá přijmout fakt, že je vážně nemocen. Přitom se chce vrátit zpět mezi lidi, do světa vědy, kde by měl své platné místo, a všichni blízci by mu rádi pomohli. Teprve, když přesvědčí sám sebe a zvítězí nad sebou, může vykročit za poctou nejvyšší...

RECENZE

Pro diváka nezasvěceného je v tomto filmu z počátku možná velmi obtížné rozlišit smyšlenost od reality. Hlavní hrdina vidí věci, které divák vnímá jako skutečné. Lidé zasvěcení však mohou dobře chápat duševní rozpolcenost někoho, kdo se snaží žít jako ostatní zdraví jedinci, přesto cítí, že je něco špatně a jinak, než by mělo být.

Nedokážu úplně posoudit, do jaké míry je film autentický, oslovil mě však upřímnou snahou přiblížit divákovi svět člověka, který prochází peklem duševního onemocnění

a hledá nitky zdravého rozumu ve spleti neskutečných klamů a bludných teorií. Hlavní hrdina má velké štěstí, že na takové hledání nezůstává sám, má podporu rodiny i okolí.

Díky tomu nad svým osudem snad i vítězí, dále se to tak říci. Doporučila bych tento film každému z nás, kdo si uvědomujeme lidskou nedokonalost a zranitelnost. Film může otevřít oči těm, kteří sami sebe neustále přesvědčují o své neschopnosti a nedokážou plánovat změnu.

Lenka Vaňhová

Tabák, nebo elektronická cigareta?

► autor: Eva Vorálková

lasický tabák, nebo jeho elektronická náhražka s rozpuštěným nikotinem? To je dilema, které v poslední době řeší čím dál víc kuřáků. Není divu. Lidé se zapálenou klasickou cigaretou jsou čím dál tím víc považováni a asociálové, kteří svým kouřem obtěžují, a ohrožují okolí. Kouřit už se nesmí ve spoustě restaurací, veřejných prostorách a akcích, pracovištích i autobusových zastávkách. Kuřáci jsou tak systematicky šikanováni a odsouváni na okraj společenského dění. Aby bylo jasno. Jsem dost silná kuřáčka. Nejsem na to zrovna hrdá, ale cigareta ke mně tak nějak patří už mnoho let. Proto ani mě nemohl nezasáhnout trend elektronické cigarety.

Kouřím jí už přes dva měsíce a paralelně dělám průzkum mezi spolukuřáky, co jim vyhovuje lépe. Podle mých zjištění elektronickou cigaretu zkoušel už kde kdo. Spousta lidí ji však vyzkoušela a za pár dní se vrátila ke klasickému ohni a dýmu. Zajímalo by mě, čím to je. Jasně. Drogová závislost je drogová závislost a náhražky nebývají uspokojivé. Také se vedou diskuze, zda je elektronická cigareta zdravější.

Některé zdroje říkají, že ne. Já však v tomto případě zdraví neřeším, horší než klasika to nebude.

Elektronická cigareta má však jedno obrovské plus a sice to, že je několikanásobně levnější než klasické cigarety. To byl pro mě argument do prance. A když plně přešel na elektroniku i můj švagr, kterého nikdo nikdy neviděl bez cigarety a který donedávna prokouřil měsíčně čtyři a půl tisíce, rozhodla jsem se to vyzkoušet také. Protože jsem kouřila mentolové cigarety, napoprvé jsem zvolila náplň s mentolovou příchutí. Nic moc a také jsem si koupila slabší roztok nikotinu, než potřebuji. Testováním cigareto- vých příchutí kamarádů jsem prozatím zakotvila u příchuti vanilka, která mi vyhovuje. Hrozně ráda si prohlížím regály s liquidity ve

specializované prodejně. Kromě tabákové příchutě jsou tu desítky možností.

Fascinují mě příchutě jako tiramisu, čokoláda, třešeň, zelené jablko aspoň. To je něco jiného, než nudný tabák! Hodně lituji, že se roztok nedá koupit v maličkých testerech, protože bych určitě ochutnala kupříkladu kávu.

Takhle musím riskovat a sáhnout hlouběji do peněženky, abych pak zjistila, že mi příchutě vlastně nevyhovuje. Ani moc neřeším fakt, že na lahvičkách s liquidity od některých firem je lebka se zkříženými hnaty. Co by tak člověk mohl od nikotinu čekat jiného?

Zajímavé reakce na elektronickou cigaretu mám i od svého nekuřáckého okolí. Nevěřili byste, co lidé má tendenci se elektronickému kuřákovému posmívat. Posměváčci by se nad sebou měli zamyslet. Co je špatného na tom, když se člověk zkouší poprat se svou závislostí na cigaretách? I kdyby to nebylo zdravější, alespoň jim nesmrdí cigaretami pod nos.

A jak jsem dopadla s elektronickou cigaretou já? Sedím u svého počítače, pokuřuji svou vanilku, nikoho neobtěžuji dýmem. Ještě nejsem tak daleko, abych si dala elektronickou cigaretu i venku na ulici. Podezíravé pohledy kolemjdoucích těžko snáším. I proto mám v kabelce balíček mentolek poslední záchrany. Jasně, že bych ráda přestala kouřit úplně, ale myslím, že to nedokážu. Jsem stresový kuřák a stres ze svého života prostě vymýtí neumím. Tak svou vášeň a závislost zkouším obalamutit elektronikou a to se mi celkem daří. Jestli to chcete zkusit, budu držet palce i vám.

VOR i přes problémy neskončí

Pokračování ze strany 1

E. Kantorová: „Sociální rehabilitace je plně hrazená, protože pokračuje individuální projekt, který existuje ještě na dva roky. Na chráněné bydlení také chybí peníze, ale není to zas až tak markantní, budeme jednat s městem Jihlava, které na chráněné bydlení přispívá, jestli by navýšili dotaci, a také s MPSV ČR, které na službu chráněné bydlení jako každý rok také uvolnilo finanční prostředky. Dále proběhnou další jednání na kraji s cílem získat peníze od kraje. Chráněné bydlení si myslím mít problém nebude.“

Nebude se zdražovat chráněné bydlení?

E. Kantorová: „Neplánujeme to. Je to nastavené tak, aby si toto chráněné bydlení mohl dovolit člověk s invalidním důchodem, a zdražovat nechceme. Částka placená za chráněné bydlení se zvyšovala v loňském roce z toho důvodu, abychom dosáhli na dotace. Abychom mohli čerpat dotace, musí klient přispívat alespoň minimální částkou, což je 140 korun na den. Tato minimální částka je schválena jako příspěvek uživatelů našeho chráněného bydlení.“

Občanské sdružení VOR čeká také změna v jiný právní subjekt...

M. Příbylová: „Bylo to také součástí jednání rady VORu. Občanská sdružení se od 1. 1. 2014 automaticky změní na spolky a všechna ostatní občanská sdružení, která nenaplňují strukturu spolků, např. provozují sociální služby, se budou muset změnit na jiný právní subjekt. V našem případě přichází v úvahu buď právní statut „zapsaného ústavu“. Čerpá to z prvorepublikové terminologie a je to odvozeno od slova ustanovený. Druhá možnost je ještě do konce roku založit obecně

prospěšnou společnost a celou činnost, majetek i zaměstnance VORu převést pod tuto obecně prospěšnou společnost. Musí se to podrobně probrat, která varianta pro VOR bude vyhovující. K tomu proběhne i právní konzultace. Je to docela složitý krok změnit právní status. Valná hromada o.s. VOR musí přijmout rozhodnutí do konce roku s tím, že pokud bychom chtěli založit obecně prospěšnou společnost, musíme ji založit do konce r. 2013. Od nového roku 2014 to s platností nového občanského zákoníku možné nebude. Co je výhodnější z hlediska dotací nevíme, tuto odpověď nám zatím nikdo nedá.“

Sehnat si poctivou práci je k nezaplacení

Vzali mě tedy na zkoušku, prý až se naučím tzv. telemarketing (telefonovat), tak mi dají smlouvu. Přes skype mě zaučoval vedoucí firmy, ale byla to úplná katastrofa. Telefonovat mě baví, ale to co jsem musel říkat za text, abych to zboží prodal, no to bylo pro mě úplně ponižující.

Text byl napsán na stránku, takže jsem se u něj lehce zakoktal. Ale ta největší třešnička na dortu byla, že jsem musel propagovat svoji nemoc, abych uvedené zboží prodal. To mě tak vytáčelo a ponižovalo, že jsem s tím přestal.

V současné době jsem si našel práci jako uklízeč na Domě zdraví v Jihlavě a doufám, že mi to bude vyhovovat. Dostanu se mezi lidi, ale hlavně je to poctivá práce, čehož si velice cením.

Z velké cestovatelky velkou vlastenkou

Pokračování ze strany 3

získaných znalostí využít jako průvodkyně v zahraničí. Dlouhým pobytem v anglicky

mluvících zemích se v angličtině velmi zdokonalila, takže v současné době tento jazyk i vyučuje.

Také ji hodně ovlivnilo to, že se jí před rokem a půl narodil syn. „Dítě je veliký dar, dar od Boha. A jeho výchova je pro mě absolutní prioritou. Mateřství je to nejkrásnější, co může ženu potkat,“ říká s velkou vážností Jana.

„Teď žiji v Jihlavě a jsem šťastná. Do budoucna příliš neplánuji. Snažím se žít přítomným okamžikem. A jsem hrdá na to, že jsem Češka!“ říká Jana.

Janiny fotografie z cest si můžete prohlédnout na www.wishyouwerethere.rajce.net.

Jak je to s kouřením elektronické cigarety?

Pokračování ze strany 4

Z hlediska BOZP elektronickou cigaretu zakázat nelze, lze zakázat jen kouření tabáku.“ Odpověděla JuDr. Eva Dandová, BOZPinfo.cz

Ve VORu se rozhodně k zakázce používání elektronických cigaret nechystáme. Naopak držíme palce všem, kteří se chtějí odnaučit kouřit, nebo se alespoň snaží snížit zdravotní rizika kouření. Přesto prosíme všechny kuřáky (i ty „elektronické“) o ohleduplnost.

Směs výparů z elektronické cigarety nejrůznějších vůní může v uzavřeném prostoru na některé citlivé osoby působit dráždivě. Proto nedoporučujeme hromadné používání elektronické cigarety například při práci v kreativní dílně. Děkujeme za pochopení.

KONTAKTY

ZAMĚSTNANCI VORU

<p>Redakce časopisu:</p> <p><u>Ondřej Souček,</u></p> <p>Eva Vorálková, Hana Korbičková</p> <p>O. s. VOR JIHLAVA</p> <p>Komenského 36a</p> <p>586 01 Jihlava</p> <p>Tel.: 567 215 011</p> <p>email: l.vanhova@os-vor.cz</p>	<p>Ing. Eva Kantorová vedoucí CDS VOR</p>	567 213 700	e.kantorova@os-vor.cz
	<p>Mgr. Martina Příbylová odborná vedoucí sociálních služeb</p>	567210 861	m.pribylova@os-vor.cz
	<p>Vladimíra Chovancová, DiS. vedoucí služby sociální rehabilitace</p>	567 213 896	v.chovancova@os-vor.cz
	<p>Renata Nápravníková vedoucí kreativní dílny</p>	567 215 011	r.naprvnikova@os-vor.cz
	<p>Lenka Vaňhová, DiS. vedoucí služby sociální rehabilitace</p>	567 213 896	l.vanhova@os-vor.cz
	<p>Bc. Hana Komárková vedoucí služby chráněné bydlení</p>	567 215 011	h.komakova@os-vor.cz
	<p>Mgr. Martin Štastný klinický psycholog</p>	567 213 288	m.stastny@os-vor.cz